Lieta Nr.A420725610
A07256-10/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 17.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Hāzenfuse,

piedaloties pieteicējam *K.Š.*, pieteicēja pārstāvim *U.C.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Zemkopības ministrijas pārstāvim *A.I.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *K.Š.* pieteikumā par Zemkopības ministrijas 2010.gada 19.jūlija lēmuma Nr.7.1-2/9/2010/250/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Zemkopības ministrijas 2010.gada 19.jūlija lēmumu Nr.7.1-2/9/2010/250/1 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts meža dienesta (turpmāk – VMD) 2010.gada 14.maija rīkojums Nr.1012-p, ar kuru pieteicējam piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā uz laiku uz trim gadiem (amata pienākumu izpilde, kas nav saistīta ar medības reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto uzdevumu pildīšanu, tai skaitā tādu amata pienākumu izpildi, kas saistīta ar mednieku (medību vadītāju) eksamināciju un dokumentu sagatavošanu, kas ir par pamatu mednieku (medību vadītāju) apliecību izsniegšanai).

Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] Ar VMD */virsmežniecība/* virsmežziņa *G.D.* 2006.gada 7.februāra rīkojumu Nr.17 *K.Š.* tika iekļauts */virsmežniecība/* mednieku eksaminācijas komisijas sastāvā. 2009.gada 16.janvārī *K.Š.* iecelts par mednieku eksaminācijas komisijas */amats/*.

[1.2] 2009.gada 4.novembrī VMD izveidoja izmeklēšanas komisiju par mednieku eksaminācijas procesa organizēšanu un dienesta pārbaudi. Komisijas 2009.gada 30.novembra ziņojumā secināts, ka Rīgas reģionālās virsmežniecības virsmežziņa vietnieks pieļāvis mednieku eksaminācijas procesa nolaidīgu dokumentēšanu un pārkāpis amata pilnvaras, izdodot izziņas par mednieka zināšanu un mednieka praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem bez virsmežziņa deleģējuma.

2009.gada 23.decembrī pret pieteicēju ierosinātas divas disciplinārlietas. Pirmā – par Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma (turpmāk – Disciplināratbildības likums) 36.panta otrās daļas pārkāpumu, proti, par amata pienākumu nepamatotu nepildīšanu, ar kuru valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums. Otrā – par amata pilnvaru pārsniegšanu, ar kuru valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums, tādējādi, iespējams, izdarot Disciplināratbildības likuma 37.panta otrajā daļā paredzēto disciplinārpārkāpumu. Abas disciplinārlietas apvienotas vienā.

2010.gada 18.februārī pieņemts lēmums par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu, jo *K.Š.* no 2009.gada 14.decembra līdz 2010.gada 16.janvārim atradās pārejošā darbnespējā.

[1.3] Saskaņā ar 2003.gada 2.janvāra Rīgas virsmežniecības virsmežziņa *J.E.* apstiprināto Rīgas virsmežniecības virsmežziņa vietnieka amata apraksta 5.1 apakšpunktu, virsmežziņa vietnieka pienākums ir virsmežziņa prombūtnes laikā pārstāvēt virsmežniecības intereses viņa vārdā. Līdz ar to *K.Š.* tiesības pārstāvēt virsmežniecību bija tikai virsmežziņa prombūtnes laikā. Mednieku apliecības izsniegšanas dienā 2008.gada 25.jūnijā virsmežzinis

neatradās prombūtnē, līdz ar to *K.Š.*, parakstot mednieka apliecību, ir pārkāpis savas amata pilnvaras.

[1.4] Disciplinārlieta ir ierosināta par pārkāpumiem, kas ir konstatēti, *K.Š.* pildot virsmežziņa pienākumus. Apstāklim, ka lietas izskatīšanas laikā ir mainījies *K.Š.* amats, nav juridiskas nozīmes.

[1.5] Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 26.panta pirmo daļu disciplinārlietu izmeklē lietas izmeklētājs. Galīgo lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu pieņem iestādes vadītājs, vadoties no atzinumā konstatētajiem faktiem.

[1.6] Konkrētajā gadījumā eksaminācijas komisija tika veidota, pamatojoties uz Medību likuma 15.panta pirmo daļu. Ar Medību likumu mednieku eksaminācijas komisijas darba organizācijas pienākums ir uzlikts VMD. Līdz ar to nav pamatots *K.Š.* secinājums, ka darbs eksaminācijas komisijā nav saistīts ar ierēdņu amata pienākumu pildīšanu.

Ar 2009.gada 16.janvāra rīkojumu *K.Š.* iekļauts eksaminācijas komisijas sastāvā. Ar 2009.gada 16.februārī apstiprināto Rīgas virsmežniecības virsmežziņa vietnieka amata apraksta 5.2 un 5.11 apakšpunktu virsmežziņa vietnieka pienākums ir kontrolēt Medību likuma un medību noteikumu ievērošanu virsmežniecības uzraugāmā teritorijā, kā arī pienākums veikt ar virsmežziņa rīkojumu uzlikto papildpienākumu. Līdz ar to *K.Š.* pamatoti iekļauts komisijas sastāvā.

[1.7] *K.Š.* jāuzņemas atbildība par medību eksaminācijas procesa organizāciju, neskatoties uz to, cik reglamentēts bija šis process.

[1.8] Lai gan *K.Š.* apgalvo, ka atzinumā nav norādīts, kādām dokumentu noformēšanas noteikumu prasībām eksaminācijas protokoli neatbilst, un nav vērtēts, vai *K.Š.* eksaminācijas komisijas lietvedību ir kārtojis atbilstoši minēto noteikumu prasībām, šie apgalvojumi ir pretrunā ar atzinumā norādīto.

[1.9] Rīkojumā par disciplinārsoda piemērošanu norādīts, ka, ņemot vērā ievērojamo mednieku apliecību skaitu, kuru izsniegšanas pamats ir prettiesisks, valsts pārvaldei, tās uzticamības un darbības tiesiskumam ir nodarīts neatgriezenisks zaudējums.

Ar rīkojumu par disciplinārsoda piemērošanu *K.Š.* par Disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā un 37.panta pirmajā daļā noteiktajiem pārkāpumiem tika piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā uz trim gadiem. Tā kā jau no 2010.gada 1.janvāra *K.Š.* pilda virsmežniecības inženiera amatu, kas ir zemāks par *K.Š.* iepriekš ieņemto amatu, tad secināms, ka jau ir iestājušās disciplinārsoda sekas. Ministrija pievienojas VMD atzinumā sniegtajam *K.Š.* vainas formas vērtējumam un secina, ka pamatoti ir piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā uz trijiem gadiem.

[2] 2010.gada 18.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *K.Š.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteicējs uzskata pārsūdzēto administratīvo aktu par nepamatotu saskaņā ar tālāk minētajiem argumentiem.

[2.1] No Lēmuma izriet, ka disciplinārlieta ir ierosināta tikai 2009.gada 23.decembrī, savukārt disciplinārlietas izmeklēšanas komisija tiek izveidota 2009.gada 1.decembrī. Tādējādi vēl pie neesošas disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas jau darbojās izmeklēšanas komisija.

[2.2] Lēmuma aprakstošajā daļā norādīts, ka disciplinārlietas ierosinātas par iespējamo disciplinārpārkāpumu, bet VMD 2009.gada 23.decembra rīkojumā ierosinātas divas disciplinārlietas un lēmumā norādīts, ka abas apvienotas vienā.

[2.3] Zemkopības ministrija nav ņēmusi vērā, ka apstākļiem, ka *S.L.* nebija tieši pakļauta *K.Š.*, pie lietas ierosināšanas nebija tiesiska pamata.

[2.4] Lēmuma motīvu daļā iztrūkst sūdzības apstākļu motivētas analīzes.

[2.5] Disciplinārlieta tika ierosināta 2009.gada 23.decembrī, pieņemot rīkojumu Nr.290, taču disciplinārlietas ierosināšanas brīdī pieteicējam bija darba nespēja. Darbu pieteicējs uzsācis 2010.gada 17.janvārī, šis apstāklis nav vērtēts kopsakarā ar termiņiem

disciplinārlietas izmeklēšanā. VMD ģenerāldirektors lēmumu par disciplinārlietas izmeklēšanas termiņa pagarināšanu pieņēma 2010.gada 18.februārī, būtiski pārkāpjot termiņu.

[2.6] Nepamatota ir VMD ģenerāldirektora atsauce uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 64.pantu.

[2.7] Nav pamatota Zemkopības ministrijas atsauce uz pieteicēja amata aprakstu. Pieteicēja iesniegtajā amata aprakstā nav norādīts, ka viņa amats ietver darbu eksaminācijas komisijā, mednieku eksaminācijas dokumentēšanu. Atbildētājs patvaļīgi tulko pieteicēja pienākumus, par kuriem viņš nemaz nezina.

[2.8] Nav pamatots apgalvojums, ka darbs eksaminācijas komisijā ir ierēdņa darbs.

[2.9] Pieteicēja ieskatā viņam ir dotas tiesības ar savu parakstu pārstāvēt virsmežniecību tāpat kā virsmežzinim.

[2.10] Pieteicēja darba aprakstā nav iekļauts, ka viņam būtu jākontrolē *S.L.*

[2.11] Tā kā pret virsmežniecības inženieri lieta nekad nav ierosināta, to nemaz nevar pagarināt.

[2.12] Atzinumu ir parakstījuši *A.B.*, *V.L.*, *K.S.*, kas nav amatpersonas, kas VMD vārdā var pieņemt administratīvus aktus.

[2.13] VMD rīkojumā nav norādīts, par kuru laika periodu pieteicējam ir piemērots sods.

[2.14] Līdz šim VMD amatpersonas, kurām pakļāvos, pieteicēja darbību komisijā atzina par pareizu. Minētais atbilsts tiesiskās paļāvības principam, ko VMD nav vērtējis.

[2.15] Ne Zemkopības ministrijā, ne VMD nav izstrādāti iekšējie normatīvie akti, kas reglamentētu eksāmenu komisijas darbu un tās locekļu pienākumus. Līdz ar to nav tiesiski pieteicējam pārmest nereglamentēto pienākumu nepildīšanu vai pienākumu pārsniegšanu.

[2.16] VMD atzinums, ka ir izsniegts ievērojams skaits mednieku apliecību ar prettiesisku izsniegšanas pamatu, ir balstīts uz pieņēmumiem, kas neatbilst lietas apstākļiem. Mednieku apliecības, kas izsniegtas *L.K.* un *A.L.*, līdz 2010.gada 16.augustam nav anulētas.

[2.17] Mednieku kandidāti *J.V.*, *M.S.* un *J.K.* netika norādīti mednieku eksaminācijas protokolā, jo šīs personas 2009.gada 8.aprīlī nenokārtoja mednieka eksāmenu. Tās bija reģistrētas eksāmena dalībnieku sarakstā, tāpēc nebija jānorāda eksāmenu nokārtojušo personu sarakstā.

[2.18] Pieteicējs norāda, ka nav lietojis spiedogu „Rīgas reģionālā virsmežniecība – Medību dokumentiem".

[2.19] Atzinuma 15.lapaspusē tiek pārmests, ka pieteicējs nav uzlabojis komisijas darba efektivitāti, bet šāds uzdevums nav bijis iekļauts pieteicēja darba aprakstā.

[2.20] Ne Lēmumā, ne atzinumā nav konstatēta pieteicēja individuāla darbība, kas būtu kļūdaina. Nav norādīts, kādus eksaminācijas darbus pieteicējs labojis, kādas kļūdas pieļāvis.

[3] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā pieteicēja pieteikumu uzskata par nepamatotu.

[4] 2010.gada 26.oktobrī saņemti pieteicēja iebildumi par atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē paskaidroja, ka kopš 2006.gada */virsmežniecība/* bija prakse, ka izziņas par mednieku eksāmenu nokārtošanu paraksta virsmežziņa vietnieks. */virsmežniecība/* eksaminēja 30 - 40 procentus no visiem kandidātiem, pārējās Latvijas virsmežniecības tikai 5 - 7 procentus. */virsmežniecība/* gada laikā bija apmēram 400 mednieku kandidātu. Uz tiesas jautājumu pieteicējs paskaidroja, ka viņam kā eksāmenu komisijas */amats/* bija pēc iespējas labāk jāorganizē komisijas darbs.

Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka nepamatoti tika pagarināts disciplinārlietas izmeklēšanas termiņš, taču tiesā lēmums netika pārsūdzēts. Pieteicēja

pārstāvja ieskatā tiesas sēdē nepamatoti paplašināti tika tulkots lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu.

[6] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina. Atbildētāja pārstāvis paskaidroja, ka disciplinārlietas tika ierosinātas arī pret citām VMD amatpersonām, tajā skaitā *B., R*. VMD vērtēja pieteicēja pārkāpumus virsmežziņa vietnieka amatā, kam nav nekāda sakara ar pieteicēja pārcelšanu citā amatā. Atbildētāja pārstāvis uzrādīja vairākas izziņas, ko parakstījis virsmežzinis, un paskaidroja, ka tāda ir normāla prakse.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un tiesas sēdē procesa dalībnieku izteikto argumentu pamatotību, secina, ka pieteicēja pieteikums nav pamatots.

[8] Tiesa konstatē turpmāk minētos faktiskos apstākļus.

[8.1] Ar VMD */virsmežniecība/* virsmežziņa *G.D.* 2006.gada 7.februāra rīkojumu Nr.17 *K.Š.* iekļauts */virsmežniecība/* mednieku eksaminācijas komisijas sastāvā *(lietas 90.lapa).*

[8.2] 2009.gada 16.janvārī *K.Š.* iecelts par mednieku eksaminācijas komisijas */amats/ (lietas 89.lapa).*

[8.3] 2009.gada 4.novembrī VMD izveidoja izmeklēšanas komisiju par mednieku eksaminācijas procesa organizēšanu un dienesta pārbaudi *(lietas 23.lapa).*

[8.4] Komisijas 2009.gada 30.novembra ziņojumā secināts, ka Rīgas reģionālās virsmežniecības virsmežziņa vietnieks pieļāvis mednieku eksaminācijas procesa nolaidīgu dokumentēšanu un pārkāpis amata pilnvaras, izdodot izziņas par mednieka zināšanu un mednieka praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem bez virsmežziņa deleģējuma *(lietas 23.lapa).*

[8.5] 2009.gada 23.decembrī pret pieteicēju ierosinātas divas disciplinārlietas. Pirmā – par Disciplināratbildības likuma 36.panta otrās daļas pārkāpumu, proti, par amata pienākumu nepamatotu nepildīšanu, ar kuru valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums. Otrā – par amata pilnvaru pārsniegšanu, ar kuru valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums, tādējādi, iespējams, izdarot Disciplināratbildības likuma 37.panta otrajā daļā paredzēto disciplinārpārkāpumu. Abas disciplinārlietas apvienotas vienā. Apvienoto disciplinārlietu izmeklēšanai izveidota komisija *(lietas 87.- 88.lapa)*

[8.6] 2010.gada 18.februārī pieņemts lēmums par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu, jo *K.Š.* no 2009.gada 14.decembra līdz 2010.gada 16.janvārim atradās pārejošā darbnespējā *(lietas 23.lapa).*

[8.7] 2010.gada 6.aprīlī Zemkopības ministrija izskatīja pieteicēja sūdzību par Valsts meža dienesta 2010.gada 18.februāra lēmumu pagarināt disciplinārlietas izskatīšanas termiņu līdz 2010.gada17.maijam. No lēmuma izriet, ka pieteicējs no 2009.gada 14.decembra līdz 2010.gada 16.janvārim atradās pārejošā darbnespējā *(lietas 23.lapa).*

[8.8] 2010.gada 4.martā Valsts meža dienests lūdza pieteicējam sniegt papildu paskaidrojumu, nosūtīti lietas materiāli *(lietas 47., 48.lapa).* 2010.gada 15.martā pieteicējs sniedza papildu paskaidrojumu *(lietas 49., 50.lapa).*

[8.9] 2010.gada 13.maijā sastādīts disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinums *(lietas 43. – 52.lapa).*

[8.10] 2010.gada 14.maijā pieņemts rīkojums par disciplinārsoda piemērošanu *K.Š. (lietas 53. – 55.lapa).*

[8.11] Ar Lēmumu atstāts negrozīts VMD 2010.gada 14.maija rīkojums Nr.1012-p, ar kuru pieteicējam piemērots disciplinārsods – pazemināšana amatā uz laiku uz trim gadiem (amata pienākumu izpilde, kas nav saistīta ar medības reglamentējošos normatīvajos aktos noteikto uzdevumu pildīšanu, tai skaitā tādu amata pienākumu izpildi, kas saistīta ar mednieku (medību vadītāju) eksamināciju un dokumentu sagatavošanu, kas ir par pamatu mednieku (medību vadītāju) apliecību izsniegšanai *(lietas 23. – 29.lapa).*

[9] No pieteikuma izriet, ka pieteicējs vēlas, lai tiktu atcelts viņam piemērotais disciplinārsods. Pieteicējs neatzīst sevi par vainīgu disciplinārpārkāpumu izdarīšanā, norāda uz, viņaprāt, būtiskiem procesuāliem pārkāpumiem Lēmuma pieņemšanas procesā, kā arī uzskata, ka nav pamatots atbildētāja secinājums par izdarītā disciplinārpārkāpuma radītā kaitējuma apmēru un būtiskumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai iestāde tiesiski ierosināja un izskatīja disciplinārlietu un pieteicējam piemērotais disciplinārsods ir pamatots.

[10] Tiesa uzskata, ka Lēmuma tiesiskuma izvērtēšanā būtībā ir nošķirami trīs vērtēšanas kritēriji:

1. iespējamie procesuālie pārkāpumi;
2. amata pilnvaru pārkāpšana un amata pienākumu nepamatotu nepildīšana;
3. izdarīto disciplinārpārkāpumu radītā kaitējuma apmērs un būtiskums.

I

[11] Pieteicēja ieskatā VMD cita starpā ir pieļāvis sekojošus būtiskus procesuālus pārkāpumus:

1. disciplinārlieta ir ierosināta tikai 2009.gada 23.decembrī, savukārt disciplinārlietas izmeklēšanas komisija tiek izveidota 2009.gada 1.decembrī. Tādējādi vēl pie neesošas disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas jau darbojās izmeklēšanas komisija;

2. Lēmuma aprakstošajā daļā norādīts, ka disciplinārlietas ierosinātas par iespējamo disciplinārpārkāpumu, bet VMD 2009.gada 23.decembra rīkojumā ierosinātas divas disciplinārlietas un Lēmumā norādīts, ka abas apvienotas vienā;

3. disciplinārlieta tika ierosināta 2009.gada 23.decembrī, pieņemot rīkojumu Nr.290, taču disciplinārlietas ierosināšanas brīdī pieteicējam bija darba nespēja. Darbu pieteicējs uzsācis 2010.gada 17.janvārī, šis apstāklis nav vērtēts kopsakarā ar termiņiem disciplinārlietas izmeklēšanā. VMD ģenerāldirektors lēmumu par disciplinārlietas izmeklēšanas termiņa pagarināšanu pieņēma 2010.gada 18.februārī, būtiski pārkāpjot termiņu;

4. nepamatota ir VMD ģenerāldirektora atsauce uz APL 64.pantu, disciplinārlieta ierosināta pret Rīgas reģionālās virsmežniecības virsmežziņa vietnieku *K.Š.*, savukārt ar VMD 2010.gada 18.februāra lēmumu Nr.5-1/150 disciplinārlieta pagarināta pret Rīgas reģionālās virsmežniecības inženieri;

5. atzinumu ir parakstījuši *A.B.*, *V.L.*, *K.S.*, kas nav amatpersonas, kas VMD vārdā var pieņemt administratīvus aktus.

Tiesa šos argumentus atzīst par nepamatotiem, norādot turpmāk minēto.

[12] Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 19.panta otro daļu disciplinārlieta ierosināma ne vēlāk kā mēneša laikā pēc tam, kad iestāde saņēmusi informāciju par faktiem vai pati ir konstatējusi faktus, kas liecina par iespējamā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu. Par informācijas saņemšanas dienu uzskatāma diena, kad informācija reģistrēta iestādes lietvedībā vai iestādē dokumentāri fiksēts pārkāpuma fakts.

Kā izriet no Disciplināratbildības likuma 20.panta ceturtās daļas, ierēdni iepazīstina ar lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu.

Disciplināratbildības likuma 25.panta pirmā daļa noteic, ka lēmumu disciplinārlietā pieņem viena mēneša laikā no disciplinārlietas ierosināšanas dienas. Minētā panta trešā daļa noteic, ka disciplinārlietas izskatīšanas termiņā neieskaita laiku, kurā ierēdnim ir bijusi pārejoša darbnespēja vai viņš ir bijis atvaļinājumā vai komandējumā.

Tātad no minētajām tiesību normām izriet, ka disciplinārlieta jāierosina mēneša laikā pēc faktu konstatēšanas par iespējamo disciplinārpārkāpumu. Ierēdni jāiepazīstina ar lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu. Disciplinārlieta jāizskata mēneša laikā no disciplinārlietas ierosināšanas dienas, neieskaitot termiņā ierēdņa pārejošas darbnespējas, kā arī atvaļinājuma laiku.

Kā izriet no lietas materiāliem, 2009.gada 30.novembrī Valsts meža dienests saņēma komisijas ziņojumu par to, ka Rīgas reģionālās virsmežniecības virsmežziņa vietnieks pieļāvis mednieku eksaminācijas procesa nolaidīgu dokumentēšanu un pārkāpis amata pilnvaras, izdodot izziņas par mednieka zināšanu un mednieka praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem bez virsmežziņa deleģējuma *(lietas 23.lapa).* Līdz ar to 2009.gada 30. novembris ir diena, kad iestāde ir konstatējusi faktus, kas liecina par iespējamā disciplinārpārkāpuma izdarīšanu. Attiecīgi ne vēlāk kā mēneša laikā iestādei bija pienākums ierosināt disciplinārlietu.

Disciplinārlietas ierosinātas 2009.gada 23.decembrī, līdz ar ko secināms, ka atbildētājs ir ievērojis Disciplināratbildības likuma 19.panta otrajā daļā noteiktos disciplinārlietas ierosināšanas termiņus.

[13] Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 25.panta otro daļu šā panta pirmajā daļā noteikto disciplinārlietas izskatīšanas termiņu var pagarināt Administratīvā procesa likumā (turpmāk – APL) noteiktajos gadījumos un noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar APL 64.panta normām, ja objektīvu iemeslu dēļ nav iespējams ievērot viena mēneša termiņu, iestāde to var pagarināt uz laiku, ne ilgāku par četriem mēnešiem no iesnieguma saņemšanas dienas, par to paziņojot iesniedzējam.

Tātad no augstāk citētajām tiesību normām izriet, ka iestādei uz laiku līdz četriem mēnešiem, ja pastāv objektīva nepieciešamība, ir tiesības pagarināt disciplinārlietas izskatīšanas termiņu.

Kā izriet no lietas materiāliem, pieteicējs no 2009.gada 14.decembra līdz 2010.gada 16.janvārim atradās pārejošā darbnespējā. 2010.gada 18.februārī pieņemts lēmums par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu *(lietas 23.lapa).* Minēto lēmumu pieteicējs pārsūdzējis Zemkopības ministrijā, kas ar 2010.gada 6.aprīlī lēmumu par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu atstāja negrozītu. 2010.gada 6.aprīļa lēmumā norādīts, ka šo lēmumu viena mēneša laikā no dienas, kad tas stājies spēkā, pieteicējam ir tiesības pārsūdzēt Administratīvās rajona tiesas Rīgas namā *(lietas 56. – 58.lapa).*

Iepazīstoties ar tiesu informatīvās sistēmas datu bāzē pieejamo informāciju un pieteicēja sniegto paskaidrojumu tiesas sēdē, tiesa nodibina, ka pieteicējs lēmumu par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu tiesā nav pārsūdzējis. Tā kā pieteicējs nav izmantojis savas tiesības pārsūdzēt lēmumu par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu, 2010.gada 6.aprīļa lēmums par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu ir stājies spēkā. Līdz ar to tiesai šīs lietas ietvaros nav pamata vērtēt lēmuma par disciplinārlietas izskatīšanas un lēmuma termiņa pagarinājumu tiesiskumu.

Papildus tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka ar VMD 2009.gada 27.novembra rīkojumu Nr.192 tika veikta VMD struktūrvienību reorganizācija un amata vienību samazināšana. Šo reformu rezultātā ar VMD 2010.gada 7.janvāra rīkojumu Nr.288-p 2010.gada 1.janvārī *K.Š.* no Rīgas reģionālās virsmežniecības virsmežziņa vietnieka amata pārcelts par virsmežniecības inženieri *(lietas 25.lapa).* Savukārt disciplinārlieta tika ierosināta par pārkāpumiem, kas konstatēti, *K.Š.* pildot virsmežziņa vietnieka pienākumus *(lietas 87. – 88.lapa).* Līdz ar to Lēmumā pamatoti norādīts, ka faktam, ka disciplinārlietas izskatīšanas laikā ir mainījies pieteicēja amats, nav juridiskas nozīmes lietā.

[14] Nav pamatots pieteicēja arguments, ka disciplinārlietas izmeklēšanas komisija izveidota ar VMD 2009.gada 1.decembra rīkojumu Nr.195-p, bet disciplinārlieta ierosināta 2009.gada 23.decembrī.

Tiesa konstatē, ka ar VMD 2009.gada 1.decembra rīkojumu Nr.195 „Par dienesta ziņojumu" uzdots valsts pārvaldes galvenajam juriskonsultam *K.S.* sagatavot lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu, nevis izveidot izmeklēšanas komisiju *(lietas 30.lapa).*

Savukārt disciplinārlietu izmeklēšanas komisija trīs cilvēku sastāvā izveidota ar VMD ģenerāldirektora 2009.gada 23.decembra rīkojumu Nr. 195-p *(lietas 87. – 88.lapa).*

[15] Disciplināratbildības likuma 23.panta pirmā daļa noteic, ka disciplinārlietas par vairākiem ierēdņa disciplinārpārkāpumiem var apvienot vienā disciplinārlietā.

Disciplināratbildības likuma 23.panta otrā daļa noteic, ka uz apvienoto disciplinārlietu attiecināmi tie izskatīšanas termiņi, kas noteikti disciplinārlietai, kura ierosināta pirmā. Tiesas ieskatā šī panta otrās daļas mērķis ir panākt, lai netiktu pārkāpti likumā noteiktie disciplinārlietu izskatīšanas termiņi gadījumā, ja vienā lietā tiek apvienotas lietas ar dažādiem ierosināšanas termiņiem – nosakot, ka uz vēlāk ierosinātās lietas izskatīšanu ir attiecināms pirmās ierosinātās disciplinārlietas izskatīšanas termiņš.

Līdz ar to tiesa secina, ka VMD bija tiesisks pamats abas pret pieteicēju ierosinātās disciplinārlietas apvienot vienā.

[16] Disciplināratbildības 26.panta pirmā daļa noteic, ka disciplinārlietu izmeklē lietas izmeklētājs, kas izmeklēšanu pabeidz, sagatavojot atzinumu par disciplinārpārkāpuma konstatēšanu, uz kura pamata šajā likumā noteiktajā termiņā tiek pieņemts lēmums disciplinārlietā.

Ar 2009.gada 23.decembra rīkojumu izveidota disciplinārlietu komisija trīs cilvēku sastāvā, tajā iekļaujot valsts pārvaldes galveno juriskonsultu *K.S.*, Juridiskās daļas vecāko referentu *A.B.* un Medību daļas vecāko inspektoru *V.L. (lietas 87. – 88.lapa).*

2010.gada 13.maijā sastādīts disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinums *(lietas 43. – 52.lapa).* Tā kā atzinumu parakstījušas disciplinārlietu komisijas amatpersonas, kuras par tādām ieceltas ar VMD ģenerāldirektora rīkojumu, tad par šo amatpersonu kompetenci un tiesībām parakstīt atzinumu tiesai šaubu nav.

Papildus tiesa norāda, ka disciplinārlietu komisijas atzinums nav administratīvais akts APL 1.panta izpratnē, jo tas pieteicējam nerada tiešas sekas. Administratīvais akts konkrētajā gadījumā ir VMD 2010.gada 14.maija rīkojums par disciplinārsoda piemērošanu pieteicējam, kas viņam rada tiešas sekas, savukārt disciplinārlietu komisijas atzinums ir administratīvā akta sastāvdaļa, kas tiks vērtēts, pārbaudot galīgā administratīvā akta (Lēmuma) tiesiskumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa procesuālus pārkāpumus nekonstatē.

II

[17] Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 3.panta pirmo daļu par disciplinārpārkāpumu atzīstams ierēdņa ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīts pārkāpums (darbība vai bezdarbība), kas minēts šā likuma VI nodaļā un ir saistīts ar ierēdņa amata pienākumu pildīšanu.

Līdz ar to turpmāk noskaidrojams, vai pieteicējs ir izdarījis disciplinārpārkāpumu un pamatoti saukts pie disciplināratbildības par amata pilnvaru pārkāpšanu un amata pienākumu nepamatotu nepildīšanu.

[18] Saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 15.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu ierēdņa pamatpienākumi ir ievērot Satversmi, Latvijai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus, apzinīgi, izrādot personisko iniciatīvu un darbojoties sabiedrības interesēs, pildīt amata pienākumus, priekšniecības likumīgos rīkojumus, atbildēt par savu darbību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un ievērot Ministru kabineta noteiktos ierēdņa uzvedības principus.

Kā izriet no minētā panta otrās daļas, ierēdnis, pildot amata pienākumus, ar savu rīcību nedrīkst diskreditēt sevi, iestādi un valsti.

[19] Pieteicējam disciplinārsods piemērots par Disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā un 37.panta pirmajā daļā paredzēto disciplinārpārkāpumu.

Disciplināratbildības likuma 36.panta pirmā daļa noteic, par amata pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu, tajā skaitā tiesību aktiem neatbilstošu rīcību ar finanšu līdzekļiem

izsaka rājienu vai samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas.

Saskaņā ar minētā panta otro daļu – tādu pašu disciplinārpārkāpumu, ja tā dēļ valstij vai personai nodarīts būtisks mantisks zaudējums vai valsts interesēm būtisks kaitējums, vai personai būtisks personisks kaitējums, samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas, pazemina amatā uz laiku līdz trim gadiem, atbrīvo no amata vai atbrīvo no amata bez tiesībām vienu gadu pretendēt uz amatu valsts pārvaldē.

Disciplināratbildības likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka par darbību, kas pārsniedz amata pilnvaru robežas, izsaka rājienu vai samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas.

No minētā izriet, ka, lai ierēdnim piemērotu disciplinārsodu saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 36.panta otro daļu, jākonstatē, ka ierēdnis, nepildot amata pienākumus, konkrētus rīkojumus vai uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu, valsts interesēm nodarījis būtisku kaitējumu. Savukārt, lai ierēdnim piemērotu disciplinārsodu saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 37.panta pirmo daļu, jākonstatē, ka ierēdnis veicis darbības, kas pārsniedz amata pilnvaru robežas.

[20] Atbildētāja ieskatā amata pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma nepamatota nepildīšana vai novēlota, nolaidīga vai nekvalitatīva pildīšana no pieteicēja puses izpaudusies sekojoši – vairāki protokoli, kā arī vairākas izziņas par mednieka zināšanu un mednieka praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem, ko laika posmā no 2008.gada 1.janvāra līdz šim brīdim izdevis pieteicējs, satur nepatiesu informāciju. Pieteicējs nepamatoti izsniedzis mednieka apliecības; pieteicējs nav nodrošinājis, lai mednieku eksaminācijas komisijas protokoli, kā arī izsniegtās izziņas būtu noformētas atbilstoši Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 7., 15., 18.-21.punktu prasībām.

Līdz ar to turpmāk noskaidrojams, vai atbildētāja atsauces uz pieteicēja izdarītajiem disciplinārpārkāpumiem ir pamatotas.

[21] Konkrētajā lietā pieteicējs no 2003.gada 14.janvāra līdz 2009.gada 31.decembrim pildīja virsmežziņa vietnieka amata pienākumus */virsmežniecība/* (kopš 2009.gada 1.janvāra Rīgas reģionālā virsmežniecība). Saskaņā ar 2003.gada 2.janvāra amata apraksta 5.1, 5.2, 5.11, 5.22 punktu, pieteicēja pienākums bija virsmežziņa prombūtnes laikā pārstāvēt virsmežniecības intereses viņa vārdā, veikt ar virsmežziņa rīkojumu noteiktos papilduzdevumus, kontrolēt Medību likuma un medību noteikumu ievērošanu virsmežniecības uzraugāmajā teritorijā, virsmežniecības struktūru pārbaude Meža likuma un VMD rīkojumu ievērošanā. Pieteicēja amats pakļauts civiliestādes vadītājam *(lietas 102.-103.lapa).*

Saskaņā ar */virsmežniecība/* reglamentu, kas saskaņots ar VMD ģenerāldirektoru 2006.gada 5.aprīlī *(lietas 97.-100.lapa),* kā arī ar Rīgas reģionālās virsmežniecības reglamentu, kurš saskaņots ar VMD ģenerāldirektoru 2009.gada 12.janvārī *(lietas 91. 95.lapa),* medību resursu uzraudzības jomā noteikta virsmežniecības kompetence – mednieku un medību vadītāju eksaminēšana, mednieku, medību vadītāju apliecību izdošana, atcelšana, reģistrēšana, medības reglamentējošo normatīvo aktu uzraudzība. Tātad no minētā izriet, ka ar mednieku apliecību iegūšanu saistītā procesa norise ietilpst konkrētas virsmežniecības kompetencē.

Saskaņā ar */virsmežniecība/* struktūrshēmu virsmežzinim ir tieši pakļauts virsmežziņa vietnieks. Savukārt virsmežziņa vietniekam tieši pakļauta Medību un ugunsapsardzības daļa *(lietas 96.lapa),* tātad amatpersonas, kuras ir tieši atbildīgas par medību uzraudzību. Līdz ar to pamatots ir atbildētāja secinājums, ka virsmežziņa vietnieks kopumā ir atbildīgs par mednieku eksamināciju un visu ar medībām saistīto procesu.

Ar 2009.gada 16.janvāra rīkojumu Nr.7 izveidota mednieku eksaminācijas komisija, par kuras */amats/* iecelts pieteicējs *(lietas 89.lapa).* Tā kā jau augstāk tika noskaidrots, ka virsmežziņa vietniekam ir pienākums veikt ar virsmežziņa rīkojumu uzliktos papilduzdevumus, un ar minēto rīkojumu pieteicējam uzlikts pienākums vadīt mednieku eksaminācijas komisiju, tiesai nav šaubu, ka pieteicējam kā komisijas */amats/* bija jānes atbildība par eksaminācijas komisijas procesa nodrošināšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[22] Lēmumā norādīts, ka *K.Š.*, būdams virsmežziņa vietnieks, parakstījis un izdevis izziņas par mednieku zināšanu un mednieka praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem, lai arī saskaņā ar VMD 2004.gada 16.septembra rīkojumam Nr.151 „Par mednieku eksaminācijas kārtību un praktisko iemaņu pārbaudes programmu" 3.pielikumā pievienoto izziņas paraugu šo dokumentu paraksta virsmežzinis *(lietas 28.lapa).*

Cita starpā no disciplinārlietas komisijas izmeklēšanas atzinuma tiesa konstatē, ka 2008.gada 25.jūnijā pieteicējs izsniedzis mednieka apliecību Nr.8001515, lai gan minētajā datumā virsmežzinis neatradās atvaļinājumā, un 2008.gada 30.novembrī izsniegta mednieka apliecība Nr.8001549 ar pieteicēja parakstu, lai gan minētajā datumā virsmežzinis neatradās atvaļinājumā *(lietas 47.lapa).*

Savukārt pieteicējs norāda, ka VMD 2004.gada 16.septembra rīkojumā Nr.151 nav minēta konkrēta persona, kurai jāparaksta izziņu, un uzskata, ka viņam bija tiesības parakstīt izziņas par mednieku zināšanu un mednieku praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem. Tiesa sēdē pieteicējs paskaidroja, ka kopš 2006.gada */virsmežniecība/* bija prakse, ka izziņas par mednieku eksāmenu nokārtošanu paraksta virsmežziņa vietnieks.

[22.1] Iepazīstoties ar minēto rīkojumu, tiesa konstatē, ka tajā nav norādīta amatpersona, kurai jāparaksta minētā izziņa *(lietas 109. – 110.lapa).* Tajā pat laikā lietas materiālos ir pievienots šīs izziņas paraugs. Kā redzams no izziņas parauga, to paraksta attiecīgās virsmežniecības virsmežzinis *(lietas 112.lapa).*

Savukārt 2010.gada 25.februāra vēstulē juriskonsultam *K.S.* Rīgas reģionālās virsmežniecības virsmežzine M.Pikšena paskaidro, ka Rīgas reģionālā virsmežniecība nav ne ar rīkojumu, ne citā veidā pilnvarojusi *K.Š.* izsniegt izziņas par mednieku eksāmenu rezultātiem *(lietas 113.lapa).*

[22.2] Lēmumā ir atsauces uz 2003.gada 2.janvāra Rīgas virsmežniecības virsmežziņa *J.E.* apstiprināto Rīgas virsmežniecības virsmežziņa vietnieka amata apraksta 5.1 apakšpunktu, saskaņā ar kuru virsmežziņa vietnieka pienākums ir virsmežziņa prombūtnes laikā pārstāvēt virsmežniecības intereses viņa vārdā *(lietas 25.lapa).* No minētā secināms, ka pieteicējam pārstāvēt virsmežniecību tiesības ir tikai virsmežziņa prombūtnes laikā.

Ņemot vērā minēto, tiesai nav šaubu, ka vienīgi virsmežzinim ir tiesības parakstīt izziņas par mednieku zināšanu un mednieku praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem, izņemot gadījumus, kad virsmežzinis ir oficiālā prombūtnē. Līdz ar to tiesa nodibina, ka pieteicējam konkrētajos datumos (2008.gada 25.jūnijā un 30.novembrī) nebija tiesību parakstīt izziņas par mednieku zināšanu un mednieku praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem. Tādējādi atbildētāja secinājums, ka, parakstot izziņas, *K.Š.* ir pārkāpis savas amata pilnvaras, ir pamatots.

[23] 2010.gada 13.maija disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinuma 9.3 punktā secināts, ka *K.Š.* kā eksaminācijas komisijas */amats/* nav nodrošinājis lietvedības prasību izpildi *(lietas 50.lapa).* Līdz ar to tiesa vērtēs, vai šāds secinājums ir pamatots ar lietā esošiem pierādījumiem.

[23.1] Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" *(redakcijā no 05.08.2005. līdz 01.07.2010.) (turpmāk – MK noteikumi Nr.154)* 39.punkts noteic, ka, ja saskaņā ar tiesību

aktu prasībām dokumentā jābūt vairāku personu parakstiem, dokuments iegūst juridisku spēku tikai tad, ja to parakstījušas visas attiecīgās personas.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs ir vērtējis mednieku eksāmena protokolu kopijas un secinājis, ka ne uz visām protokolu kopijām ir visu komisijas locekļu paraksti, turklāt atsevišķi protokoli nav parakstīti vispār (piemēram, 2009.gada 8.februāra protokols Nr.80-002; 2009.gada 19.marta protokols Nr.01) *(lietas 28.lapa).* Tādējādi secināts, ka protokoli neatbilst minēto noteikumu 39.punkta prasībām.

Iepazīstoties ar lietai pievienoto protokolu kopijām, tiesa nodibina, ka uz 2009.gada 18.marta mednieka teorētiskā un praktiskā eksāmena protokola Nr.01 ir tikai viena komisijas locekļa paraksts, savukārt 2009.gada 8.februāra protokols Nr.80-002 nav parakstīts vispār *(lietas 146. – 149.lapa).* Tā kā lietā nav strīda, ka eksāmena protokols ir jāparaksta visiem mednieku eksaminācijas komisijas locekļiem, tad pamatots ir atbildētāja secinājums, ka protokoli neatbilst MK noteikumu Nr.154 39.punkta prasībām.

[23.2] MK noteikumu Nr.154 7.punkts noteic, ka dokumentā nedrīkst būt dzēsumi, aizkrāsojumi, neatrunāti labojumi, svītrojumi un papildinājumi. Kļūdainie ieraksti jāpārsvītro un jebkurš labojums jāatrunā.

Lēmumā konstatēts, ka 2009.gada 18.marta un 8.aprīļa eksāmenu biļetēs ir izdarīti labojumi. Tāpat secināts, ka mednieku eksaminācijas teorētiskā eksāmena biļešu labošana veikta, taisot neatrunātus labojumus, tādējādi neleģitīmā veidā panākot eksāmena ieskaitīšanu *(lietas 27.lapa).* Tā kā lietā nav strīda, ka pieteicējs no 2009.gada 16.janvāra pildīja eksāmenu komisijas */amats/* pienākumus, tad viņam vajadzēja uzņemties atbildību par protokolos norādīto datu pareizību.

Ņemot vērā šī sprieduma [23.1] un [23.2] punktos konstatētos faktus, tiesa secina, ka pieteicējs kā eksaminācijas komisijas */amats/* nav nodrošinājis lietvedības prasību izpildi un nav nodrošinājis pietiekamu eksāmenu komisijas uzraudzību.

[24] 2010.gada 13.maija disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinumā secināts, ka vairākas izziņas par mednieka zināšanu un mednieka praktisko iemaņu pārbaudes rezultātiem, ko 2009.gadā izdevis *K.Š.*, satur nepatiesu informāciju (piemēram, Nr.9-5/80-45 – par šaušanas pārbaudījumu protokolā norādīti 35 punkti; Nr.9-5/80-03 - par šaušanas pārbaudījumu protokolā norādīts - kārtojis, Nr.9-5/80-05 - par šaušanas pārbaudījumu protokolā norādīts, ka nav kārtojis, Nr.9-5/80-39 - par šaušanas pārbaudījumu protokolā norādīts, ka nav kārtojis, Nr.9-5/80-27 – dokumentā atsauce uz neeksistējošu protokolu) *(lietas 46.lapa).*

Tādējādi konstatēts, ka *K.Š.*, sniedzot izziņās nepatiesu informāciju par pārbaudījumā iegūto punktu skaitu, kā arī, sniedzot atsauci uz neatbilstošiem mednieku eksāmena protokoliem, ir pavirši pildījis amata pienākumus.

Pārbaudot šī argumenta pamatotību, tiesa konstatē sekojošo.

[24.1] Pieteikumā norādīts, ka *L.K.* 2009.gada 23.jūlijā sekmīgi nokārtoja mednieku eksāmenu – to apliecinot 2009.gada 23.jūlija protokols Nr.6 *(izziņa Nr.9-5/80-27, lietas 123.lapa).*

Savukārt disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinumā ir atsauce uz *L.K.* 2009.gada 10.jūnija sūdzību, kurā viņš norādījis, ka teorētisko eksāmenu nav nokārtojis eksaminatoru atbilžu interpretācijas dēļ *(lietas 47.lapa).* Lai gan pieteicējs pieļauj, ka *L.K.* teorētisko eksāmenu nokārtojis kādā no iepriekš notikušajiem eksāmeniem, lietā nav dokumentu, kas apliecinātu, ka *L.K.* eksāmenu būtu kārtojis cita eksāmena laikā. Tāpat komisija konstatējusi, ka *L.K.* eksāmenu ir kārtojis 2009.gada 10.jūnijā un saņēmis 50 punktus, kas nav pietiekami eksāmena nokārtošanai. Turklāt *K.Š.* iesniegtais Rīgas reģionālās virsmežniecības 2009.gada mednieku eksāmenu saraksts liecina, ka 2009.gada 23.jūlijā eksāmens nav noticis *(lietas 47.lapa).*

Pamatojoties uz augstāk minēto, tiesa secina, ka izziņā Nr.9-5/80-27 nepatiesi sniegta atsauce uz eksāmenu 2009.gada 23.jūlijā, kas reāli nav noticis.

No lietas materiāliem izriet, ka 2009.gada 27.augustā *L.K.* izsniegta mednieka apliecība *(lietas 47.lapa).* Ņemot vērā, ka mednieka apliecība *L.K.* izsniegta, pamatojoties uz pieteicēja izsniegto izziņu Nr.9-5/80-27, tiesai nav šaubu, ka pieteicējam ir jāuzņemas atbildība par nepatiesi sniegto informāciju.

[24.2] 2009.gada 8.aprīlī izsniegta izziņa Nr.9-5/80-45 *K.K. (lietas 124.lapa).* Izziņā norādīts, ka *K.K.* nokārtojis teorētisko zināšanu pārbaudi par 4.biļeti, saņemot 54 punktus. Attiecībā uz minēto 2010.gada 27.janvāra paskaidrojumā pieteicējs norādījis, ka ciparu sadaļā kļūdaini ierakstīts skaitlis 45, faktiski ir 35. *K.K.* eksāmenu nokārtojis 2009.gada 15.jūlijā. Pārrakstot informāciju uz datora, acīmredzot ir ieviesusies kļūda, kura pieteicēja ieskatā nemaina lietas būtību *(lietas 46.lapa).* Tajā pat laikā komisija konstatējusi, ka arī 2009.gada 8.aprīļa rokrakstā sastādītajā ir norādīti 35 punkti praktiskajā eksāmenā *(lietas 46.lapa).* Līdz ar to secināms, ka pieteicēja arguments attiecībā uz pārrakstīšanās kļūdu nav pamatots.

[24.3] 2009.gada 8.aprīlī izsniegta izziņa Nr.9-5/80-3 *M.G.*. Izziņā norādīts, ka praktiskais eksāmens nav nokārtots *(lietas 125.lapa).*

Tajā pat laikā komisija secinājusi, ka izziņa ir maldinoša, jo norādīts, ka praktiskās pārbaudes rezultātā, saņemot 17 punktus, pārbaudījums nav nokārtots. Kā pamats norādīts mednieku eksaminācijas protokols Nr.02, sastādīts 2009.gada 8.aprīlī. Komisija secinājusi, ka minētais protokols par pamatu var kalpot tikai teorētiskajam eksāmenam *(lietas 46.lapa).* Tādējādi komisija secinājusi, ka izziņa sagatavota, tajā ietverot daļēji nepatiesu informāciju.

Pamatojoties uz šī sprieduma [24.1] – [24.3] punktos secināto, tiesai nav šaubu, ka *K.Š.*, sniedzot izziņās nepatiesu informāciju par pārbaudījumā iegūto punktu skaitu, kā arī, sniedzot atsauces uz neatbilstošiem mednieku eksāmena protokoliem, ir pavirši pildījis amata pienākumus.

[25] Izvērtējot pārsūdzēto Lēmumu kopsakarā ar disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas sastādīto lēmumu un atzinumu par disciplinārlietu, tiesa secina, ka tajos ir norādīti gan konkrētie pārkāpumi, gan arī atsauces uz normatīvo regulējumu. Tiesa konstatē, ka atbildētāja izdarītie secinājumi attiecībā uz amata pilnvaru pārkāpšanu un amata pienākumu nepamatotu nepildīšanu no pieteicēja puses ir pamatoti un argumentēti, balstīti uz lietā esošiem dokumentāliem pierādījumiem, personu, kā arī paša pieteicēja paskaidrojumiem.

Līdz ar to nav pamatoti pieteicēja apgalvojumi, ka Lēmums satur vienīgi pieņēmumus par iespējamiem pārkāpumiem un attiecībā pret viņu ir vērsts apzināts mobings.

[26] Papildus tiesa norāda, ka atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas savukārt veidojusies, pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākums detalizēti atrunāt spriedumā jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa neanalizē kādu būtisku vai izšķirošu argumentu, tā pieļauj pārkāpumu. Tiesai nav jāargumentē visi tie paskaidrojumi, kas neattiecas uz konkrēto prasījumu *(sk. Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 23.novembra sprieduma 8.punktu lietā Nr. SKA-216, Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 28.februāra sprieduma 12.punktu lietā Nr. SKA-54).*

Procesuālās ekonomijas nolūkos tiesa uzskata, ka nav nepieciešams analizēt pārējos pieteicēja pieteikumā un paskaidrojumos norādītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt pārsūdzētā Lēmuma tiesiskumu.

III

[27] Kā izriet no Disciplināratbildības likuma 15.panta, par būtisku kaitējumu valsts interesēm uzskatāms disciplinārpārkāpuma rezultātā radīts tāds kaitējums svarīgām valsts vai sabiedrības interesēm, kuru nav iespējams novērst, novēršot attiecīgā disciplinārpārkāpuma tiešās sekas, kā arī ierēdņa apzināta nepakļaušanās likumam, rīkojumam, tiesas spriedumam, ja šīs nepakļaušanās rezultātā zudusi uzticība disciplinārpārkāpuma izdarītājam kā valsts amatpersonai. Būtisku kaitējumu valsts interesēm uzskatāms arī tāds zaudējums vai kaitējums, kurš atbilst šā panta pirmās, otrās, trešās, ceturtās vai piektās daļas prasībām un kurš ierēdņa disciplinārpārkāpuma rezultātā varēja rasties, bet nav radies no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Atbildētājs secinājis, ka, ņemot vērā ievērojamo mednieku apliecību skaitu, kuru izsniegšanas pamats ir prettiesisks, valsts pārvaldei, tās uzticamības un darbības tiesiskumam ir nodarīts neatgriezenisks zaudējums, līdz ar to ir iestājušies Disciplināratbildības 15.panta ceturtajā daļā norādītie būtiskie kaitējumi valsts varas interesēm.

Izvērtējot minēto, tiesa atzīst, ka konstatētie pārkāpumi atzīstami par būtiskiem.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējam ir bakalaura grāds tiesību zinātnē. Minētais norāda uz to, ka pieteicējam ir zināšanas un izpratne par tiesību aktiem un iespējamajām sekām, kas varētu iestāties tiesību normu neievērošanas gadījumā. Eksaminācijas komisijā pieteicējs darbojas kopš 2006.gada februāra, līdz ar to viņam ir izpratne par eksaminācijas komisijas darbu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas pieteicējam būtu lieguši pilnvērtīgi pildīt tiešos amata pienākumus.

Ņemot vērā minētos faktus un *K.Š.* ieņemamo amatu, tiesai nav šaubu, ka viņam bija jāapzinās savas rīcības (uz prettiesiska pamata ieskaitīts teorētiskais eksāmens, pavirši sastādītie eksaminācijas protokoli, faktu neatspoguļošana eksaminācijas protokolos) sekas. Līdz ar to tiesa pievienojas atbildētāja secinājumam, ka pieteicējam kā virsmežziņa vietniekam bija jāapzinās nelabvēlīgu seku iestāšanās iespēja, ja viņš nepietiekami veiks amata pienākumus. Pieteicēja rīcība vērtējama kā bezdarbība attiecībā uz minēto procesu uzraudzību, kā arī darbību neveikšana savas kompetences ietvaros veicamo uzdevumu efektivitātes palielināšanai. Līdz ar to viņa vainas forma atzīstama kā rupja neuzmanība, kas saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 5.panta piekto daļu konstatējams, ja ierēdnis, kas to izdarījis, ir apzinājies savas rīcības nelabvēlīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvies, ka tās neiestāsies vai varēs novērst.

Tāpat tiesa pievienojas atbildētāja secinājumam, ka prettiesiski izdotas izziņas ārpus savas kompetences ietvariem ir vērtējamas kā amata pilnvaru pārkāpšana, kas izdarīta ar nodomu. Tiesas ieskatā, sabiedrībā izplatoties informācijai par VMD amatpersonu pavirši veiktiem darba pienākumiem, iespēju saņemt mednieka apliecības, neievērojot attiecīgu procedūru, kā arī nelikumīgi izsniegtām mednieku apliecībām, jebkurā gadījumā šāda informācija diskreditē gan iestādi, gan visu valsts pārvaldi kopumā.

Ņemot vērā minēto, disciplinārpārkāpums pamatoti kvalificēts saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 36.panta otro daļu – par amata pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu, tajā skaitā tiesību aktiem neatbilstošu rīcību ar finanšu līdzekļiem, kā rezultātā valsts interesēm nodarīts būtisks kaitējums.Tādējādi, tiesa secina, ka piemērotais disciplinārsods – pazemināšana amatā uz trim gadiem saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 36.panta otro daļu ir piemērots sankcijas ietvaros un ir samērīgs.

Kā tiesas sēdē paskaidroja atbildētāja pārstāvis, konstatēto pārkāpuma rezultātā ir anulētas 250 mednieku apliecības, pārbaude vēl nav pabeigta, par konstatēto faktu uzsākts kriminālprocess. Tā kā atbildētājs disciplinārpārkāpuma – amata pilnvaru pārsniegšana, izsniedzot mednieka apliecību – izdarīšanas rezultātā nekonstatēja Disciplināratbildības likuma 37.panta otrajā daļā norādīto pazīmi – būtisku kaitējumu valsts interesēm, tiesa secina, ka pieteicējs ir pamatoti saukts pie disciplināratbildības saskaņā ar

Disciplināratbildības likuma 37.panta pirmo daļu – par darbību, kas pārsniedz amata pilnvaru robežas.

[28] Ņemot vērā šajā spriedumā minēto, tiesa secina, ka Lēmums par pieteicēja disciplināro sodīšanu ir tiesisks un pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.- 251. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *K.Š.* pieteikumu par Zemkopības ministrijas 2010.gada 19.jūlija lēmuma Nr.7.1-2/9/2010/250/1 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 17.novembrī.

Tiesnese L. Hāzenfuse